

Kolozsvár, 1906. június 15. – Budapest, 1997. február 16.

Apja kereskedelmi alkalmazott volt. 1928-ban a szegedi egyetemen jogtudományi doktori oklevelet szerzett, majd ügyvédi vizsgát tett. 1933-tól Szegeden ügyvédi gyakorlatot folytatott. A második világháború alatt három évig katona, majd munkaszolgálatos, a munkaszolgálatból 1944-ben megszökött. 1944–1945-ben az Ideiglenes Nemzeti Kormány Igazságügy-minisztériumában miniszteri tanácsosi rangban a törvényelőkészítő, majd a nemzetközi jogi osztály vezetője, 1945 őszétől a Tájékoztatási Minisztériumban az elnöki főosztály vezetője, részt vett a párizsi béketárgyalásokon. 1948. márciustól a Kereskedelmi és Szövetkezetügyi, 1949–1953-ban, a Külkereskedelmi Minisztériumban főosztályvezető. 1953-1957-ben a budapesti közgazdaságtudományi egyetem jogi tanszékén tanszékvezető egyetemi tanár volt. 1957. novembertől 1960-ig a Kádár- és a Münnich-kormányban az igazságügy miniszter első helyettese. 1960–1963-ban indiai nagykövet, egyidejűleg 1960-1963-ban Burmába, 1961–1963-ban Nepálba, 1962-1963-ban Kambodzsába akkreditált nagykövet is. 1963-ban hazatért, 1970-ig a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem általa megszervezett nemzetközi ismeretek tanszékén tanszékvezető egyetemi tanár volt. 1971-től brüsszeli, egyidejűleg luxemburgi magyar nagykövet, 1974-ben nyugdíjazták. 1974-től az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán megbízott előadó volt. Főként a nemzetközi magánjog, és a polgári jog egyes kérdéseivel foglalkozott. 1984-től az állam- és jogtudomány doktora. 1939-ben tagja lett a Szociáldemokrata Pártnak, 1948-ban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, majd MSZMP tag volt. Az Országos Béketanács alelnöke, a Béke Világtanács tagja. Az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságában a magyar kormány képviselője.